

ги. Шестият отъ тия зали сж обзърнати къмъ югъ, другитъ шестъ къмъ сѣверъ. Станитъ въ сградата на л. сж всичкитъ двойни, еднитъ надъ земята, другитъ подъ земята; всичкитъ сж 3000, по 1500 на всѣкой катъ. Ние миняхме прѣзъ всичкитъ, които сж надъ земята, а подземнитъ не можахме да видимъ, защото ни казахъ, че стражитъ за никоя цѣна не ще ни пуснѣтъ тамъ. Расказвахъ ни, че тамъ се намиратъ гробницитъ на царетъ, които построили лабиринта, па и гробницитъ на свещенитъ крокодили. Колкото за горнитъ стаи, ние не сме виждали нищо отъ произведенията на човѣшкитъ рѣцѣ по-великолѣпно отъ тѣхъ; безконечното разнообразие на съобщенитъ помежду си проходи, зали и стаи хиляди пѣти поразява съ изненада: посѣтителтъ прѣминува ту отъ зала въ стаи, ту отъ стаи въ колониади, ту изъ колониади въ други зали. Таванитъ и стѣнитъ сж вредъ каменни и на стѣнитъ сж издълбани много фигури. Всѣка зала е обиколена съ редъ отъ колони, сложени отъ бѣлы камънъ. На жгъла, дѣто се свършва лабиринтътъ, издига се пирамида 240 крака (73.152 метра) висока, украсена съ фигури прѣвъсходно изработени. Тая пирамида има съобщение съ лабиринта чрѣзъ подземенъ ходъ. Отъ тоя л., който е билъ, както изглежда, пантеонътъ на египетскитъ богове, сж уцѣлѣли до сега само жалки развалини.

Вторий л., прочутъ въ старо врѣме и който се намиралъ, по едно прѣдание, близу до Кносъ, на сѣверния брѣгъ на о-въ Критъ, се счита по-вече като едно създаване на народната фантазия, отколкото като сграда, която наи-

стина е сжществувала. Строеието му се е приписвало на единъ легендаренъ ваятель и архитектъ, Дедалъ, който го направилъ по заповѣдъ на царъ Миноса, за да държѣтъ тамъ чудовището Минотавръ, родено отъ царица Пасифаея. Тамъ ужъ и извършилъ единъ отъ подвижитъ си Тезей, като убилъ Минотавра и освободилъ чрѣзъ това атинянетъ отъ позорната и тежка данъ. Виж. *Минотавръ*.

Третий л., извѣстенъ въ старо врѣме, се намиралъ на о-въ Самосъ или Лемносъ, нъ отъ него не сж уцѣлѣли никакви дири.

Най-сетнѣ, четвъртий л., наричанъ и надгробенъ паметникъ на царъ Порсена въ Клузимумъ (сегаш. *Кьюзи*) въ Италия, прѣдставя една огромна могила, 250 мет. околорѣстъ, пълна съ гробници и съ проходи изъ една въ друга.

Лабинъ (Евгений). Французски водевилистъ, академикъ, род. въ Парижъ въ 1815, умр. въ 1888. Училъ се въ бурбонската колегия. Участвувалъ въ спис.: *l'Essort, le Chérubin, la Revue de France* и др. Написалъ около 100 пиеси, играни съ голѣма сполука на булварнитъ сцени и въ *Théâtre Français*. По-вечето Л-ви водевили, комедии и фарси сж написани въ сътрудничество съ Ем. Оже и др.; пълното имъ събрание е издадено въ 1878—79. Общата отличителна чѣрта на Л-витъ пиеси е единъ вънкашенъ комизмъ на положеніята, а не на характеритъ и една неправдоподобност на сюжетитъ, нъ заедно съ това и една голѣма живостъ на дѣйствието и забѣлжително остроумие на диалога. Най-извѣстната Л-ва пиеса, която не слиза до сега отъ репертоара на французския театръ, е *Chapeau*